

Teori, at Samfundet skal „betale Prisen til Fordel for Svindlere“. Jeg har udtrykkelig gjort opmærksom paa, at alle saadanne Noteringer, alle saadanne saakaldte Markedspriser, der er tilvejebragte ved Kunstgreb og ikke ved Markedets naturlige Gænge, paa ingen Maade kan anses for den virkelige Markedspris. Jeg afviser derfor denne Beskyldning som en urigtig og skammelig Insinuation. Naar den højtærede Indenrigsminister, formentlig af agitatoriske Grunde, mente at burde stikke denne Sætning ud, at jeg skulde mene, at Samfundet skulde betale Prisen til Fordel for Svindlere, saa slog han sig for øvrigt ogsaa selv bag efter paa Munden ved at bemærke, at de nuværende Priser slet ikke var drevne op af Spekulanter — det er jo ikke Spekulanter, som har drevet Priserne op, men det er den Krig, som raser imellem Stormagterne, sagde han. Men derved falder i Virkeligheden hele dette Agitationsnummer til Jorden.

Den højtærede Indenrigsminister vedbliver at hævde, at det er ifølge en særlig Teori fra min og de Medlemmers Side, der deler mit Synspunkt, at der kræves en fuldstændig, til Markedsprisen svarende Erstatning, saaledes som jeg har fordret. Men her overfor vil jeg paastaa, at her er aldeles ikke Tale om nogen Teori, som jeg eller nogen anden forfægter, men her er Tale om Grundlovens § 82, altsaa en positiv Retsregel, ikke en Teori, som hævdes af nogle. Og naar den højtærede Indenrigsminister saa spørger: Hvad er da Betydningen af Grundlovens § 82 andet end den at forhindre en Prisstigning ud i det rent absurde ved at tillade Samfundet at gribe ind og lægge Beslag paa vedkommende Vare —, vil jeg dertil sige, at det er fuldkommen rigtigt, men det forhindrer jo ikke, at paa det Punkt af Prisstigningsskalaen, hvor Regeringen griber ind, maa der betales den Pris, som da er Markedsprisen. Det er rigtigt, at man bør benytte Grundlovens § 82 til at gribe ind i det rigtige Øjeblik og derved forhindre en for Samfundet skadelig Prisstigning. Det er altsaa ikke selve Retsregelen i Grundlovens § 82, der er noget i Vejen med, saaledes som det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) var inde paa; nej, det, der har været noget i Vejen med, er Regeringens Benyttelse af den. Regelen i Grundlovens § 82 er ikke slet, og jeg saa lidt som nogen anden kan gøre ved, at den ærede Regering ikke har benyttet den deri givne Ekspropriationsret i Tide. Grundloven har givet en fornøftig Regel, og at den ikke

benyttes i rette Tid, kan ikke lægges Grundlovgiverne til Last, men kun den Regering, der ikke har forstaaet at vælge det rette Øjeblik.

Den højtærede Indenrigsminister stillede i Udsigt, at han, i alt Fald for visse daarligt stillede Egenes Vedkommende, vilde tage under Overvejelse at give en Tønde Majs for hver Tønde Rug, og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) understregede denne Beredvillighed hos den højtærede Minister. I det Øjeblik, den højtærede Indenrigsminister godkender en saadan Fremgangsmaade, har han i Virkeligheden stillet sig paa det Standpunkt, der efter vor Mening er det rette, nemlig at erkende, at der bør ydes fuldstændig Erstatning. Men saa burde han ogsaa gøre Skridtet fuldt ud og ikke nøjes med at lade denne Ombytning af Rug med Majs finde Sted for nogle enkelte Egenes Vedkommende, altsaa vilkaarligt. Det skal ikke være et Naadessekretariat, der skal sidde og uddele Retten til denne eller hin Gaard eller denne eller hin Egn. Naar der hersker Forbitrelse og Harme over det, der er sket, er det netop, fordi man mener, at det er de vedkommende Menneskers gode Ret at faa fuld Erstatning. Derfor vil hele Spørgsmaalet i det væsentlige være løst, hvis Regeringen aabent vil tage Konsekvensen af det Standpunkt, her er antydet, og i det hele gaa over til, i Overensstemmelse med den rette Forstaaelse af Grundlovens § 82, i dette Øjeblik at gennemføre paa praktisk Maade en gennemgaaende Ombytning af hver Tønde Rug med en Tønde Majs. Det er derfor urigtigt, naar den højtærede Indenrigsminister mener, at der i den af os foreslaaede Dagsorden absolut skulde ligge, at Staten skulde indlade sig paa store Engros-Forretninger — han nævnedes oven i Købet Støvler o. s. v., skønt vi kun taler om Brødkorn. Der ligger i den af os foreslaaede Dagsorden intet andet end en Indskærpelse af den i Grundlovens § 82 givne Retsregel, at det er Samfundet, der ved Ekspropriation bør bære Tabet, og ikke vedkommende Ejer, en Indskærpelse af den i Grundlovens § 82 liggende Regel for dette bestemte Tilfælde Skyld, og denne kan meget vel gennemføres uden saadanne store, nye Eksportforretninger og Importforretninger, som den højtærede Indenrigsminister vilde vige tilbage for, men som han nu selv er kommet ind paa at anbefale ved at tilbyde at ombytte hver Tønde Rug med en Tønde Majs. Indenrigsministeren sagde